

Arrest

nr. 194 366 van 26 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashayi van origine te zijn. U bent geboren in 1379 (2000 in de Gregoriaanse kalender) in het dorp Amla, in het district Dara-i-Noor van de provincie Nangarhar. U liep school tot en met de negende graad van het secundaire onderwijs.

U ging naar de Dara-i-Noor High School voor jongens in Qalay Shahi. Een leerkracht aldaar, genaamd Matiullah, had banden met de Taliban en sprak zich vaak uit tegen de regering en de Amerikanen. Op een avond stond uw leraar Matiullah met vijf anderen aan de deur van uw huis. Matiullah vroeg u om bij

hen te komen en de rangen van de Taliban te vervoegen. Hij verwachtte daarnaast ook dat u uw vader zou vragen om hetzelfde te doen. Matiullah wist dat uw vader samenwerkte met de Amerikanen. Na hun eisen kenbaar te hebben gemaakt verlieten Matiullah en zijn gevolg uw woning. Bezorgd trachtte u uw vader in de volgende dagen te contacteren per telefoon, maar tevergeefs. Na enkele dagen kwam een burger uit het dorp naar uw huis om u een dreigbrief van de Taliban te overhandigen. In de brief stond dat u en uw vader 20 dagen de tijd kregen om jullie alsnog aan te sluiten bij de Taliban. U probeerde opnieuw tevergeefs uw vader te bellen. Ongeveer tien dagen nadat u de brief van de Taliban in ontvangst nam werd u op weg naar school tegengehouden door enkele talibs. Hun boodschap was wederom dat u en uw vader zich bij hen moesten aansluiten en dat uw termijn van 20 dagen bijna afliep. U antwoordde dat u als enige zoon voor uw familie moest zorgen en u hen daardoor niet kon vervoegen. Indien u niet ingaat op de eisen van de Taliban, zal u de gevolgen moeten dragen, zo werd u verteld. U keerde meteen weer huiswaarts en bracht uw moeder op de hoogte van het voorval. Op aanraden van uw bezorgde moeder probeerde u uw vader op te bellen en deze keer had u meer succes. Uw vader zei dat hij zijn land en zijn uniform wou respecteren en dus niet kon ingaan op de vraag van de Taliban. Na enige dagen belde de leraar Matiullah u op en zei dat de termijn voor u en uw vader was afgelopen en jullie daarom zouden worden gedood. Hierop besloot zocht u een smokkelaar om Afghanistan te verlaten. Na een reis van ongeveer een maand kwam u in België aan op 26 oktober 2015. Op 28 oktober 2015 diende u in België een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een verklaring van de districtsraad, de dreigbrief van de Taliban, vijftien foto's van uw vader op het werk, een taskara van uzelf, vijf certificaten van uw vader zijn werk, een geschreven bevestiging van het werk van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 p.2, 18-19; CGVS2 p.17), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u lange tijd in Afghanistan gewoond heeft, zoals u verklaart.

Ten eerste moet erop gewezen worden dat de door u opgegeven leeftijd niet aanvaard kan worden. Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 30 november 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige

vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 blijkt dat u meer dan 18 jaar oud bent en dat uw leeftijd op 20,3 jaar geschat kan worden met een standaarddeviatie van een 2 jaar. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Daarnaast dient er te worden vastgesteld dat uw tentoongespreide kennis over de Afghaanse kalender ondermaats is. Zo verklaart u enerzijds de seizoenen te kennen en kan u de maanden van de Afghaanse kalender opnoemen (CGVS1 p.7). U slaagt er anderzijds niet in de maanden per seizoen in te delen (CGVS1 p.7). De vraag tijdens welke maanden de bladeren van de bomen vallen, blijkt ook te moeilijk voor u (CGVS1 p.7-8). In het licht van uw precieze verklaringen over de data van het begin en het einde van schooljaar, respectievelijk op vijftien sunbula en op vijftien jawza, zijn voorgaande vaststellingen eerder verrassend (CGVS1 p.6). Hierbij aansluitend is het eveneens vreemd dat u verklaart tot de negende graad school te hebben gelopen (CGVS1 p.3) en toch zulke beperkte kennis toont van de Afghaanse kalender. Dat u ondanks uw scholingsgraad wel een opsomming kan geven van de maanden maar ze niet actief in het dagelijks leven kan gebruiken wijst er sterk op dat uw kennis van de Afghaanse kalender veeleer ingestudeerd is dan dat ze voortkomt uit een verblijf in Afghanistan. Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eigenaardige verklaringen wijt u uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender aan het gegeven dat u geen landbouwer was en dat uw school ondermaats onderwijs gaf (CGVS1 p.8). Deze redenen kunnen echter geenszins als afdoende worden beschouwd. Des te meer omdat ze worden ondermijnd door uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo gaf u bij de DVZ aan wel een landbouwer te zijn (DVZ p.5 punt 12). Deze tegenstrijdige verklaringen beperken het CGVS om een reëel beeld te krijgen van uw profiel in Afghanistan.

Daarenboven kan u ook op de vraag naar de gewichtsmaten geen duidelijk antwoord formuleren. Zo verklaart u dat één ‘mann’ zwaar weegt (CGVS1 p.12). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om meer informatie hierover te verstrekken of om een vergelijking te maken met een voorwerp dat overeenstemt met het gewicht van één mann, kan u niets aanbrengen (CGVS1 p.12-13). Ook de verhouding tussen de gewichtsmaten ‘paw’ en ‘charak’ kan u niet toelichten (CGVS1 p.12). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zal in uw regio van herkomst één mann overeenstemmen met ongeveer zeven kilogram en komt één charak ongeveer overeen met vier paw. Op het tweede interview (dd 9 januari 2017) weet u plots wel dat één mann uit vier charak bestaat (CGVS2 p.13). De bevinding dat u in uw tweede gehoor op het CGVS opeens over kennis beschikt die u enkele maanden eerder nog ontbeerde doet andermaal sterk vermoeden dat minstens een deel van uw kennis ingestudeerd is. Verder bent u evenzeer niet in staat om te verklaren wat een ‘kharwar’ is en hoeveel het weegt (CGVS2 p.13). U bent er evenmin in geslaagd het gewicht van één ‘ser’ te bepalen of het aan de hand van een andere gewichtsmaat in te schatten (CGVS2 p.13). Bovendien is de ratio tussen de oppervlaktematen ‘jerib’ en ‘biswa’ eveneens onbekend terrein voor u (CGVS1 p.8). Bij de vragen naar de oogst- en zaaitijden van tarwe en rijst, de gewassen die in uw regio worden gecultiveerd, kan u slechts opmerken dat u geen landbouwer was en dus ook geen kennis heeft over dit soort zaken (CGVS1 p.8). Tot slot komt u niet verder dan te verklaren dat de kleur van de papaver in de velden in uw regio op geen enkel moment een andere kleur dan lichtgroen vertonen (CGVS1 p.8). Dat de papaverbloemen in de lente duidelijk roze kleuren komt nooit in u op. Tijdens het tweede interview weet u plots wel dat de papaverplanten roze bloemen dragen en zag u ze de bloemenzee zelfs persoonlijk. In welke maand of periode de bloemen van de papaverplanten roze zijn kan u echter niet zeggen (CGVS2 p.13). Dat u nu beweert geen landbouwer te zijn (zie vorige paragraaf) kan geenszins verklaren waarom u niet zou kunnen bepalen wanneer de kleur van de papaverbloemen roze zou zijn. Eenieder die in uw regio rondloopt kan immers met zijn eigen ogen tot deze vaststelling komen.

Verder geeft u aan dat u zowel het suikerfeest als het offerfeest (respectievelijk “Eid ul Fiter en Eid ul Adha”) normaliter viert in Afghanistan (CGVS2 p.10). U verklaarde dat u ongeveer 1 maand onderweg was van Afghanistan naar België en op 26 oktober 2015 in België aankwam (CGVS2 p.10; DVZ punt 31 p.10). Hieruit valt op te maken dat u Afghanistan moet hebben verlaten ongeveer op 26 september 2015. Wetende dat het suikerfeest in dat jaar in Afghanistan plaats vond op 18 juli en het offerfeest van 23 tot 25 september, is het opmerkelijk dat u geen idee heeft hoeveel tijd na deze feestdagen u Afghanistan verliet. U verklaart zelfs dat u niet bewust van was deze feestdagen (CGVS2 p.10). Deze redenering is weinig waarschijnlijk aangezien ze de belangrijkste feestdagen in Afghanistan zijn en u verklaarde ze zelf te vieren. Dat u uw vertrek uit Afghanistan niet ten opzichte van de voornaamste religieuze feestdagen kan situeren doet andermaal sterk twifelen aan het voorgelohouden moment van uw vertrek uit Afghanistan en bijgevolg aan uw verblijf in Afghanistan.

Het algehele gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender, de gewichtsmaten, de oppervlaktematen en landbouw gerelateerde vragen is bevreemdend voor iemand die zulk een lange tijd in een rurale omgeving in Afghanistan woonde. Dergelijke vaststellingen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Amla en uit Afghanistan.

Een ander heikel punt blijkt uw geografische kennis van de regio waarvan u afkomstig zou zijn. U zegt heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Amla in het district Dara-i-Noor (CGVS1 p.4). Nochtans bent u niet in staat om meer gerichte informatie te geven over de plaatsen die vlakbij uw dorp, vlakbij uw school of in uw regio liggen. Zo kan u de plaatsen Maikandol, Najaran, Bar Kot en Kotaka niet situeren aan de hand van andere omliggende dorpen (CGVS2 p.11-14). Zelfs de plaatsen rondom Qalai Shahi, waar u nota bene school liep, kan u in uw eerste gehoor niet benoemen. Het is zeer opvallend dat u in uw tweede gehoor dan weer wel een aantal plaatsen rond Qalai Shahi kan opsommen (CGVS1 p.12; CGVS2 p.12). De vaststelling sterkt het geloof dat u getracht heeft de lacunes die uw eerste gehoor bloot legde op te vullen. Evenzo is het opvallend dat u tijdens het eerste interview komt te verklaren dat u nog nooit hoorde van het dorp Najaran (CGVS1 p.11), terwijl u tijdens het tweede interview verklaart dat Najaran wel bestaat (CGVS2 p.12). Ook Nasir Qala kan u tijdens het tweede interview opeens beter situeren dan tijdens het eerste interview (CGVS1 p.12; CGVS2 p.14). Al deze vaststellingen sluiten aan bij de eerdere opmerking over uw aangeleerde kennis. Daarnaast zegt u verkeerdelijk dat Shegialai [Shekyali] en Sutan één en dezelfde plek is (CGVS1 p.12), dat de Sutan school in Shegialai gelegen is (CGVS1 p.7). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) ligt de Sutan school in Sutan, zijn Sutan en Shegialai aparte dorpen. Ten slotte is het ook merkwaardig dat u schijnbaar geen weet heeft van het bestaan van het dorp Chowal en van een dam aldaar (CGVS2 p.8).

Bovendien blijkt uw geografische kennis over Afghanistan en over uw provincie Nangarhar eveneens quasi onbestaande. Zo kan u slechts 8 provincies van Afghanistan opnoemen (CGVS1 p.18) en beweert u dat Nangarhar 366 districten telt (CGVS2 p.12). U werd tweemaal gevraagd de districten rondom uw eigen district te benoemen. Van de vijf districten die Dara-i-Noor omringen wist u er maar één op te sommen. Daarnaast noemt u nog een plaats "Kon" die met geen van de districten overeenstemt en laat u zich opmerken door de stelling dat er geen districten maar enkel provincies rond uw district liggen (CGVS1 p.10; CGVS2 p.11). Daarnaast weet u dan weer wel dat Afghanistan precies 34 provincies telt. Wanneer u erop wordt gewezen dat uw nauwkeurige notie van het aantal Afghaanse provincies haaks staat op uw povere kennis van de geografie van uw district, kan u opnieuw geen verheldering brengen (CGVS1 p.18). Deze vaststellingen doen opnieuw vermoeden dat u bepaalde informatie heeft ingestudeerd, maar dat andere (algemene) kennis over uw regio en over Afghanistan u totaal ontbreekt.

Het is zeer opvallend dat iemand die zijn ganse leven in Dara-i-Noor heeft gewoond en die tot zijn 16 jaar en tot de negende graad onderwijs heeft genoten (CGVS1 p.3, 6; CGVS2 p.6), blijkt geeft van zulk een beperkte geografische kennis van zijn regio en zijn land van herkomst. Bovenstaande vaststellingen zijn des te opmerkelijker daar u tijdens uw laatste drie schooljaren lessen aardrijkskunde heeft gehad (CGVS2 p.10).

Daarenboven blijkt u helemaal niet op de hoogte te zijn van mensen die Dara-i-Noor ooit hebben verlaten in de richting van Pakistan (CGVS2 p.8) of vice versa (CGVS1 p.10; CGVS2 p.13). De bij het dossier gevoegde bronnen tonen aan dat de regio Dara-i-Noor door de diverse oorlogen zwaar werd getroffen en dat hierdoor grote groepen mensen uit uw district naar Pakistan zijn geëmigreerd. U verklaart evenwel dat u niet weet of mensen van Dara-i-Noor in Pakistan wonen (CGVS1 p.5, 10). Net zo min heeft u weet van burgers die van Pakistan naar Dara-i-Noor terugkeerden (CGVS1 p.10; CGVS2 p.13). Dat u niet op de hoogte zou zijn van deze migratiebewegingen in beide richtingen, is zeer opmerkelijk. Te meer daar uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in het jaar van uw vertrek uit Afghanistan verschillende teruggekeerde families in uw dorp Amla opgevangen werden. Indien u daadwerkelijk in Amla gewoond heeft zou u het bestaan van deze tenten niet mogen zijn ontgaan.

Verder legde u evenmin doorleefde verklaringen af over overstromingen in uw regio. U stelde eerst dat u geen weet heeft van overstromingen tijdens uw leven. U verklaart wel dat de rivierbedding soms buiten haar oevers treedt en dat er lange tijd geleden een overstroming was die één iemand meesleurde. U heeft enkel van deze ene overstroming kennis (CGVS1 p.12). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er in augustus 2013 woningen in uw district vernield werden door een overstroming.

Enkele andere opvallende verklaringen versterken het vermoeden dat u de afgelopen jaren noch in Amla, noch in Afghanistan gewoond heeft.

U bent weinig op de hoogte van voornamen van personen uit uw regio en uit Afghanistan in het algemeen. Zo geeft u ten eerste aan Qari Mirza Mohammad niet te kennen (CGVS1 p.13). Hij was tot enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan nochtans het districtshoofd van uw district. U verklaart correct dat Haji Ghaleb districtshoofd was van Dara-i-Noor toen u Afghanistan verliet, maar u weet niet wie zijn voorganger was (CGVS2 p.14). Ook over het in 2011 verkozen hoofd van de districtsraad (shura) van Dara-i-Nur, Haji Mohammad Halim, heeft u niets kunnen aanbrengen (CGVS2 p.15). Tot de vaststelling wie de burgemeester is van de grootste stad in uw regio, zijnde Jalalabad, komt u eveneens niet (CGVS1 p.14).

Gevraagd naar de persoon van Hazrat Ali verklaart u dat hij een bekende Pashayi is en een lid van het parlement. Wanneer u wordt gevraagd waarom hij dan bekend is, kan u geen verdere informatie verstrekken. Over het roemruchte verleden van Hazrat Ali rept u met geen woord (CGVS1 p.13). U schat daarbij het moment dat de kleinkinderen van Hazrat Ali werden ontvoerd en zijn vader werd vermoord totaal verkeerd in. Volgens u vond het incident ongeveer drie jaar geleden plaats, terwijl het in werkelijkheid in 2008 gebeurde (CGVS2 p.14). Nochtans blijkt uit de grote demonstraties die op het incident volgden dat het onderwerp leefde onder de inwoners van uw provincie. Voorts klinken de welbekende namen van personen als Gulbuddin Hekmatyar (politicus en oprichter van de Hezb-e-Islami), Burhanuddin Rabbani (voormalig Afghaanse president en leider van Jamiat-e-Islami) en Mullah Mansoor (gedode leider van de Taliban) u allen onbekend in de oren (CGVS1 p.13-14; CGVS2 p.16). Ook over Jalaluddin Haqqani (stichter en leider van het Haqqani-netwerk) en Generaal Dostum (voormalig warlord en huidige vicepresident) heeft u geen informatie (CGVS2 p.16). Vooraanstaande leiders uit uw provincie Nangarhar zijn u evenmin bekend. Zo kent u Haji Zahir (een machtige en omstreden warlord) en Younus Khalis (de stichter en leider van de Mujahideenpartij Hezb-e-Islami Khalis) Verder kan u niemand opnoemen die lid is van de politieke partij Hezb-e-Islami (CGVS2 p.14). Deze partij – met een prominente aanwezigheid in de Afghaanse geschiedenis en de huidige samenleving – is u zelfs geheel onbekend (CGVS1 p.14). Daarnaast blijkt u ook geen informatie te kunnen aanbrengen over de Hezb-e-Wahdat partij (CGVS2 p.17). Over de Mujahideen in Afghanistan schiet uw kennis opnieuw tekort. U kan niet zeggen wie ze zijn of tegen wie ze vechten (CGVS2 p.16). Het valt niet voor te stellen dat u uw hele leven in Afghanistan gewoond zou hebben zonder ook maar de minste kennis van de cruciale rol die de Mujahideen de afgelopen decennia tot op de dag van vandaag hebben gespeeld in Afghanistan. Gevraagd naar bekende Afghanen met de Tadzjiekse etniciteit kan u niets verklaren (CGVS2 p.16-17). Het is opmerkelijk dat u ondanks uw scholing niet op de naam van Ahmad Shah Massoud – de meest bekende militaire en politieke verzetsleider ten tijde van de Sovjetbezetting – kan komen als iemand met de Tadzjiekse etniciteit. Tot slot weet u niet waar in Afghanistan de Oezbeken of de Tadzjiken wonen (CGVS2 p.16), en hoorde u nooit eerder van Hazarajat, de verzamelnaam voor de door Hazara's gedomineerde gebieden in centraal Afghanistan (CGVS2 p.17).

Het feit dat u uw profiel, zijnde iemand die amper buitenshuis kwam en die slecht onderwijs genoot, dikwijls inroept om uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender, de Afghaanse geschiedenis, van Afghaanse prominente figuren en gebeurtenissen, te verantwoorden kan geenszins worden aangenomen. Men kan immers van iemand die zo'n lange tijd in Dara-i-Noor of zelfs in Afghanistan heeft gewoond meer kennis ter zake verwachten, of hij nu geschoold is of niet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-i-Noor gelegen in de provincie Nangarhar. Gezien de aangehaalde flagrante gebreken in uw kennis over onderwerpen die nauw aansluiten bij uw leefwereld kan de informatie die u doorheen uw gehoren op het CGVS wel kon aanbrengen geen afbreuk doen aan deze appreciatie. Bovendien werden hierboven herhaaldelijk de sterke aanwijzingen dat u een aanzienlijk deel van uw kennis aan studie heeft onttrokken aangekaart. Daarnaast moet er eveneens gewezen worden op de ongerijmdheden in uw kennis. Zo is het opmerkelijk dat u, indien u zoals u verklaart slechts 1 keer naar Jalalabad ging, de weg vanuit uw dorp naar Jalalabad beter kan beschrijven (CGVS2 p.8) dan de regio rond uw eigen dorp en die rond uw eigen school in Qalay Shahi (CGVS1 p.12; CGVS2 p.12). Dat u de regio rondom uw dorp en school minder goed kan beschrijven dan een route die u slechts één keer nam, is opvallend. Daarnaast kan u vertellen dat het provincieraadslid Gazi Khan Mohammad in 1387 (i.e. 2008-2009) vermoord werd (CGVS1 p.19), maar weet u niet dat de burgers van uw district als represaille de vermoedelijke daders die lid waren van de Taliban op een gruwelijke manier doodden (CGVS1 p.13). Dat u enkel op de hoogte zou zijn van de dood van Gazi Khan Mohammad zonder de uitzonderlijke wraakactie die daarop volgde is erg

eigenaardig. De vaststelling dat uw kennispakket niet logisch samengesteld is doet andermaal vermoeden dat u zich aan studie bezondigd heeft.

Als verklaring voor uw povere verklaringen werpt u in uw tweede gehoor op het CGVS op dat u in uw eerste gehoor niet in staat was om goed op de vragen te antwoorden omdat u onder invloed stond van de medicatie die u nam (CGVS2 p.2). Aan het begin van uw eerste gehoor op het CGVS gaf u eveneens aan dat u omwille van uw medicatie dorst kan krijgen en het warm kan krijgen (CGVS1 p.2). Er werd u toen op het hart gedrukt om het te melden als u zich niet zo goed voelt zodat er een pauze kan genomen worden (CGVS1 p.2). Tijdens uw eerste gehoor gaf u evenwel op geen enkel moment aan dat u problemen ondervond, noch vermeldde u of uw advocaat in jullie afsluitende opmerkingen dat u tijdens het gehoor negatieve gevolgen ondervond van de medicatie. Evenmin kon de dossierbehandelaar tijdens het gehoor vaststellen dat u belemmerd werd in uw mogelijkheid om uw asielmotieven uiteen te zetten. Integendeel, onder meer uit uw relaas van uw vluchtaanleiding blijkt dat u wel degelijk bij machte was om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen (CGVS1 p.16). Derhalve kan er geen waarde worden gehecht aan uw post-factum verklaring dat u door de inname van medicatie verhinderd werd in het adequaat beantwoorden van de vragen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Dara-i-Noor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd 23 november 2016 en 9 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw

verklaringen (CGVS1 p.18-19; CGVS2 p.17-18). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Amla in het district Dara-i-Noor.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara legt u neer ter staving van uw identiteit. De bewijswaarde van dit document wordt echter onderuitgehaald door de beslissing in het leeftijdsonderzoek die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 30 november 2015 en waaruit blijkt dat u ouder dan 18 jaar bent. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse asielzoeker.

De verklaringen van de districtsautoriteiten over uw problemen hebben weinig bewijswaarde naar uw herkomst toe. U verklaart immers dat deze verklaring door uw vader aangevraagd werd bij de districtsautoriteiten terwijl u in België verbleef (CGVS1 p.14-15). Gezien het gesolliciteerd karakter mist het stuk objectieve bewijswaarde om uw asielaanvraag te ondersteunen. De overige documenten – de dreigbrief van de Taliban, de vijftien foto's van uw vader op zijn werk, de vijf certificaten van uw vader zijn werk, en de bevestiging van het werk van uw vader – kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw herkomst uit Amla en uit Dara-i-Noor aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale

bescherming behoeft, van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” en van “*de zorgvuldigheidsplicht*”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 p.2, 18-19; CGVS2 p.17), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige

verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u lange tijd in Afghanistan gewoond heeft, zoals u verklaart.

Ten eerste moet erop gewezen worden dat de door u opgegeven leeftijd niet aanvaard kan worden. Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 30 november 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 blijkt dat u meer dan 18 jaar oud bent en dat uw leeftijd op 20,3 jaar geschat kan worden met een standaarddeviatie van een 2 jaar. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Daarnaast dient er te worden vastgesteld dat uw tentoongespreide kennis over de Afghaanse kalender ondermaats is. Zo verklaart u enerzijds de seizoenen te kennen en kan u de maanden van de Afghaanse kalender opnoemen (CGVS1 p.7). U slaagt er anderzijds niet in de maanden per seizoen in te delen (CGVS1 p.7). De vraag tijdens welke maanden de bladeren van de bomen vallen, blijkt ook te moeilijk voor u (CGVS1 p.7-8). In het licht van uw precieze verklaringen over de data van het begin en het einde van schooljaar, respectievelijk op vijftien sunbula en op vijftien jawza, zijn voorgaande vaststellingen eerder verrassend (CGVS1 p.6). Hierbij aansluitend is het eveneens vreemd dat u verklaart tot de negende graad school te hebben gelopen (CGVS1 p.3) en toch zulke beperkte kennis toont van de Afghaanse kalender. Dat u ondanks uw scholingsgraad wel een opsomming kan geven van de maanden maar ze niet actief in het dagelijks leven kan gebruiken wijst er sterk op dat uw kennis van de Afghaanse kalender veeleer ingestudeerd is dan dat ze voortkomt uit een verblijf in Afghanistan. Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eigenaardige verklaringen wijt u uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender aan het gegeven dat u geen landbouwer was en dat uw school ondermaats onderwijs gaf (CGVS1 p.8). Deze redenen kunnen echter geenszins als afdoende worden beschouwd. Des te meer omdat ze worden ondermijnd door uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo gaf u bij de DVZ aan wel een landbouwer te zijn (DVZ p.5 punt 12). Deze tegenstrijdige verklaringen beperken het CGVS om een reëel beeld te krijgen van uw profiel in Afghanistan.

Daarenboven kan u ook op de vraag naar de gewichtsmaten geen duidelijk antwoord formuleren. Zo verklaart u dat één 'mann' zwaar weegt (CGVS1 p.12). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om meer informatie hierover te verstrekken of om een vergelijking te maken met een voorwerp dat overeenstemt met het gewicht van één mann, kan u niets aanbrengen (CGVS1 p.12-13). Ook de verhouding tussen de gewichtsmaten 'paw' en 'charak' kan u niet toelichten (CGVS1 p.12). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zal in uw regio van herkomst één mann overeenstemmen met ongeveer zeven kilogram en komt één charak ongeveer overeen met vier paw. Op het tweede interview (dd 9 januari 2017) weet u plots wel dat één mann uit vier charak bestaat (CGVS2 p.13). De bevinding dat u in uw tweede gehoor op het CGVS opeens over kennis beschikt die u enkele maanden eerder nog ontbeerde doet andermaal sterk vermoeden dat minstens een deel van uw kennis ingestudeerd is. Verder bent u evenzeer niet in staat om te verklaren wat een 'kharwar' is en hoeveel het weegt (CGVS2 p.13). U bent er evenmin in geslaagd het gewicht van één 'ser' te bepalen of het aan de hand van een andere gewichtsmaat in te schatten (CGVS2 p.13). Bovendien is de ratio tussen de oppervlaktematen 'jerib' en 'biswa' eveneens onbekend terrein voor u (CGVS1 p.8). Bij de vragen naar de oogst- en zaaitijden van tarwe en rijst, de gewassen die in uw regio worden gecultiveerd, kan u slechts opmerken dat u geen landbouwer was en dus ook geen kennis heeft over dit soort zaken (CGVS1 p.8). Tot slot komt u niet verder dan te verklaren dat de kleur van de papaver in de velden in uw regio op geen enkel moment een andere kleur dan lichtgroen vertonen (CGVS1 p.8). Dat de papaverbloemen in de lente duidelijk roze kleuren komt nooit in u op. Tijdens het tweede interview weet u plots wel dat de papaverplanten roze bloemen dragen en zag u ze de bloemenzee zelfs persoonlijk. In welke maand of periode de bloemen van de papaverplanten roze zijn kan u echter niet zeggen (CGVS2 p.13). Dat u nu beweert geen landbouwer te zijn (zie vorige paragraaf) kan geenszins verklaren waarom u niet zou kunnen bepalen wanneer de kleur van de papaverbloemen roze zou zijn. Eenieder die in uw regio rondloopt kan immers met zijn eigen ogen tot deze vaststelling komen.

Verder geeft u aan dat u zowel het suikerfeest als het offerfeest (respectievelijk "Eid ul Fiter en Eid ul Adha") normaliter viert in Afghanistan (CGVS2 p.10). U verklaarde dat u ongeveer 1 maand onderweg was van Afghanistan naar België en op 26 oktober 2015 in België aankwam (CGVS2 p.10; DVZ punt 31 p.10). Hieruit valt op te maken dat u Afghanistan moet hebben verlaten ongeveer op 26 september 2015. Wetende dat het suikerfeest in dat jaar in Afghanistan plaats vond op 18 juli en het offerfeest van 23 tot 25 september, is het opmerkelijk dat u geen idee heeft hoeveel tijd na deze feestdagen u Afghanistan verliet. U verklaart zelfs dat u niet bewust van was deze feestdagen (CGVS2 p.10). Deze redenering is weinig waarschijnlijk aangezien ze de belangrijkste feestdagen in Afghanistan zijn en u verklaarde ze zelf te vieren. Dat u uw vertrek uit Afghanistan niet ten opzichte van de voornaamste religieuze feestdagen kan situeren doet andermaal sterk twifelen aan het voorgehouden moment van uw vertrek uit Afghanistan en bijgevolg aan uw verblijf in Afghanistan.

Het algehele gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender, de gewichtsmaten, de oppervlaktematen en landbouw gerelateerde vragen is bevreemdend voor iemand die zulk een lange tijd in een rurale omgeving in Afghanistan woonde. Dergelijke vaststellingen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Amla en uit Afghanistan.

Een ander heikel punt blijkt uw geografische kennis van de regio waarvan u afkomstig zou zijn. U zegt heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Amla in het district Dara-i-Noor (CGVS1 p.4). Nochtans bent u niet in staat om meer gerichte informatie te geven over de plaatsen die vlakbij uw dorp, vlakbij uw school of in uw regio liggen. Zo kan u de plaatsen Maikandol, Najaran, Bar Kot en Kotaka niet situeren aan de hand van andere omliggende dorpen (CGVS2 p.11-14). Zelfs de plaatsen rondom Qalai Shahi, waar u nota bene school liep, kan u in uw eerste gehoor niet benoemen. Het is zeer opvallend dat u in uw tweede gehoor dan weer wel een aantal plaatsen rond Qalai Shahi kan opsommen (CGVS1 p.12; CGVS2 p.12). De vaststelling sterkt het geloof dat u getracht heeft de lacunes die uw eerste gehoor bloot legde op te vullen. Evenzo is het opvallend dat u tijdens het eerste interview komt te verklaren dat u nog nooit hoorde van het dorp Najaran (CGVS1 p.11), terwijl u tijdens het tweede interview verklaart dat Najaran wel bestaat (CGVS2 p.12). Ook Nasir Qala kan u tijdens het tweede interview opeens beter situeren dan tijdens het eerste interview (CGVS1 p.12; CGVS2 p.14). Al deze vaststellingen sluiten aan bij de eerdere opmerking over uw aangeleerde kennis. Daarnaast zegt u verkeerdelijk dat Shegialai [Shekyali] en Sutan één en dezelfde plek is (CGVS1 p.12), dat de Sutan school in Shegialai gelegen is (CGVS1 p.7). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) ligt de Sutan school in Sutan, zijn Sutan en Shegialai aparte dorpen. Ten slotte is het ook merkwaardig dat u schijnbaar geen weet heeft van het bestaan van het dorp Chowal en van een dam aldaar (CGVS2 p.8).

Bovendien blijkt uw geografische kennis over Afghanistan en over uw provincie Nangarhar eveneens quasi onbestaande. Zo kan u slechts 8 provincies van Afghanistan opnoemen (CGVS1 p.18) en beweert u dat Nangarhar 366 districten telt (CGVS2 p.12). U werd tweemaal gevraagd de districten rondom uw eigen district te benoemen. Van de vijf districten die Dara-i-Noor omringen wist u er maar één op te sommen. Daarnaast noemt u nog een plaats "Kon" die met geen van de districten overeenstemt en laat u zich opmerken door de stelling dat er geen districten maar enkel provincies rond uw district liggen (CGVS1 p.10; CGVS2 p.11). Daarnaast weet u dan weer wel dat Afghanistan precies 34 provincies telt. Wanneer u erop wordt gewezen dat uw nauwkeurige notie van het aantal Afghaanse provincies haaks staat op uw povere kennis van de geografie van uw district, kan u opnieuw geen verheldering brengen (CGVS1 p.18). Deze vaststellingen doen opnieuw vermoeden dat u bepaalde informatie heeft ingestudeerd, maar dat andere (algemene) kennis over uw regio en over Afghanistan u totaal ontbreekt.

Het is zeer opvallend dat iemand die zijn ganse leven in Dara-i-Noor heeft gewoond en die tot zijn 16 jaar en tot de negende graad onderwijs heeft genoten (CGVS1 p.3, 6; CGVS2 p.6), blijkt geeft van zulk een beperkte geografische kennis van zijn regio en zijn land van herkomst. Bovenstaande vaststellingen zijn des te opmerkelijker daar u tijdens uw laatste drie schooljaren lessen aardrijkskunde heeft gehad (CGVS2 p.10).

Daarenboven blijkt u helemaal niet op de hoogte te zijn van mensen die Dara-i-Noor ooit hebben verlaten in de richting van Pakistan (CGVS2 p.8) of vice versa (CGVS1 p.10; CGVS2 p.13). De bij het dossier gevoegde bronnen tonen aan dat de regio Dara-i-Noor door de diverse oorlogen zwaar werd getroffen en dat hierdoor grote groepen mensen uit uw district naar Pakistan zijn geëmigreerd. U verklaart evenwel dat u niet weet of mensen van Dara-i-Noor in Pakistan wonen (CGVS1 p.5, 10). Net zo min heeft u weet van burgers die van Pakistan naar Dara-i-Noor terugkeerden (CGVS1 p.10; CGVS2 p.13). Dat u niet op de hoogte zou zijn van deze migratiebewegingen in beide richtingen, is zeer

opmerkelijk. Te meer daar uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in het jaar van uw vertrek uit Afghanistan verschillende teruggekeerde families in uw dorp Amla opgevangen werden. Indien u daadwerkelijk in Amla gewoond heeft zou u het bestaan van deze tenten niet mogen zijn ontgaan.

Verder legde u evenmin doorleefde verklaringen af over overstromingen in uw regio. U stelde eerst dat u geen weet heeft van overstromingen tijdens uw leven. U verklaart wel dat de rivierbedding soms buiten haar oevers treedt en dat er lange tijd geleden een overstroming was die één iemand meesleurde. U heeft enkel van deze ene overstroming kennis (CGVS1 p. 12). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er in augustus 2013 woningen in uw district vernield werden door een overstroming.

Enkele andere opvallende verklaringen versterken het vermoeden dat u de afgelopen jaren noch in Amla, noch in Afghanistan gewoond heeft.

U bent weinig op de hoogte van voornamen van personen uit uw regio en uit Afghanistan in het algemeen. Zo geeft u ten eerste aan Qari Mirza Mohammad niet te kennen (CGVS1 p.13). Hij was tot enkele jaren voor uw vertrek uit Afghanistan nochtans het districtshoofd van uw district. U verklaart correct dat Haji Ghaleb districtshoofd was van Dara-i-Noor toen u Afghanistan verliet, maar u weet niet wie zijn voorganger was (CGVS2 p.14). Ook over het in 2011 verkozen hoofd van de districtsraad (shura) van Dara-i-Nur, Haji Mohammad Halim, heeft u niets kunnen aanbrengen (CGVS2 p.15). Tot de vaststelling wie de burgemeester is van de grootste stad in uw regio, zijnde Jalalabad, komt u eveneens niet (CGVS1 p.14).

Gevraagd naar de persoon van Hazrat Ali verklaart u dat hij een bekende Pashayi is en een lid van het parlement. Wanneer u wordt gevraagd waarom hij dan bekend is, kan u geen verdere informatie verstrekken. Over het roemruchte verleden van Hazrat Ali rept u met geen woord (CGVS1 p.13). U schat daarbij het moment dat de kleinkinderen van Hazrat Ali werden ontvoerd en zijn vader werd vermoord totaal verkeerd in. Volgens u vond het incident ongeveer drie jaar geleden plaats, terwijl het in werkelijkheid in 2008 gebeurde (CGVS2 p.14). Nochtans blijkt uit de grote demonstraties die op het incident volgden dat het onderwerp leefde onder de inwoners van uw provincie. Voorts klinken de welbekende namen van personen als Gulbuddin Hekmatyar (politicus en oprichter van de Hezb-e-Islami), Burhanuddin Rabbani (voormalig Afghaanse president en leider van Jamiat-e-Islami) en Mullah Mansoor (gedode leider van de Taliban) u allen onbekend in de oren (CGVS1 p.13-14; CGVS2 p.16). Ook over Jalaluddin Haqqani (stichter en leider van het Haqqani-netwerk) en Generaal Dostum (voormalig warlord en huidige vicepresident) heeft u geen informatie (CGVS2 p.16). Vooraanstaande leiders uit uw provincie Nangarhar zijn u evenmin bekend. Zo kent u Haji Zahir (een machtige en omstreden warlord) en Younus Khalis (de stichter en leider van de Mujahideenpartij Hezb-e-Islami Khalis) [niet]. Verder kan u niemand opnoemen die lid is van de politieke partij Hezb-e-Islami (CGVS2 p.14). Deze partij – met een prominente aanwezigheid in de Afghaanse geschiedenis en de huidige samenleving – is u zelfs geheel onbekend (CGVS1 p.14). Daarnaast blijkt u ook geen informatie te kunnen aanbrengen over de Hezb-e-Wahdat partij (CGVS2 p.17). Over de Mujahideen in Afghanistan schiet uw kennis opnieuw tekort. U kan niet zeggen wie ze zijn of tegen wie ze vechten (CGVS2 p.16). Het valt niet voor te stellen dat u uw hele leven in Afghanistan gewoond zou hebben zonder ook maar de minste kennis van de cruciale rol die de Mujahideen de afgelopen decennia tot op de dag van vandaag hebben gespeeld in Afghanistan. Gevraagd naar bekende Afghanen met de Tadzjiekse etniciteit kan u niets verklaren (CGVS2 p.16-17). Het is opmerkelijk dat u ondanks uw scholing niet op de naam van Ahmad Shah Massoud – de (...) bekende militaire en politieke verzetsleider ten tijde van de Sovjetbezetting – kan komen als iemand met de Tadzjiekse etniciteit. Tot slot weet u niet waar in Afghanistan de Oezbeken of de Tadzjiken wonen (CGVS2 p.16), en hoorde u nooit eerder van Hazarajat, de verzamelnaam voor de door Hazara's gedomineerde gebieden in centraal Afghanistan (CGVS2 p.17).

Het feit dat u uw profiel, zijnde iemand die amper buitenshuis kwam en die slecht onderwijs genoot, dikwijls inroept om uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender, de Afghaanse geschiedenis, van Afghaanse prominente figuren en gebeurtenissen, te verantwoorden kan geenszins worden aangenomen. Men kan immers van iemand die zo'n lange tijd in Dara-i-Noor of zelfs in Afghanistan heeft gewoond meer kennis ter zake verwachten, of hij nu geschoold is of niet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-i-Noor gelegen in de provincie Nangarhar. Gezien de aangehaalde flagrante gebreken in uw kennis over onderwerpen die nauw aansluiten bij uw leefwereld kan de informatie die u doorheen uw gehoren op het CGVS wel kon aanbrengen geen afbreuk doen aan deze

appreciatie. Bovendien werden hierboven herhaaldelijk de sterke aanwijzingen dat u een aanzienlijk deel van uw kennis aan studie heeft onttrokken aangekaart. Daarnaast moet er eveneens gewezen worden op de ongerijmdheden in uw kennis. Zo is het opmerkelijk dat u, indien u zoals u verklaart slechts 1 keer naar Jalalabad ging, de weg vanuit uw dorp naar Jalalabad beter kan beschrijven (CGVS2 p.8) dan de regio rond uw eigen dorp en die rond uw eigen school in Qalay Shahi (CGVS1 p.12; CGVS2 p.12). Dat u de regio rondom uw dorp en school minder goed kan beschrijven dan een route die u slechts één keer nam, is opvallend. Daarnaast kan u vertellen dat het provincieraadslid Gazi Khan Mohammad in 1387 (i.e. 2008-2009) vermoord werd (CGVS1 p.19), maar weet u niet dat de burgers van uw district als represaille de vermoedelijke daders die lid waren van de Taliban op een gruwelijke manier doodden (CGVS1 p.13). Dat u enkel op de hoogte zou zijn van de dood van Gazi Khan Mohammad zonder de uitzonderlijke wraakactie die daarop volgde is erg eigenaardig. De vaststelling dat uw kennispakket niet logisch samengesteld is doet andermaal vermoeden dat u zich aan studie bezondigd heeft.

Als verklaring voor uw povere verklaringen werpt u in uw tweede gehoor op het CGVS op dat u in uw eerste gehoor niet in staat was om goed op de vragen te antwoorden omdat u onder invloed stond van de medicatie die u nam (CGVS2 p.2). Aan het begin van uw eerste gehoor op het CGVS gaf u eveneens aan dat u omwille van uw medicatie dorst kan krijgen en het warm kan krijgen (CGVS1 p.2). Er werd u toen op het hart gedrukt om het te melden als u zich niet zo goed voelt zodat er een pauze kan genomen worden (CGVS1 p.2). Tijdens uw eerste gehoor gaf u evenwel op geen enkel moment aan dat u problemen ondervond, noch vermeldde u of uw advocaat in jullie afsluitende opmerkingen dat u tijdens het gehoor negatieve gevolgen ondervond van de medicatie. Evenmin kon de dossierbehandelaar tijdens het gehoor vaststellen dat u belemmerd werd in uw mogelijkheid om uw asielmotieven uiteen te zetten. Integendeel, onder meer uit uw relaas van uw vluchtaanleiding blijkt dat u wel degelijk bij machte was om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen (CGVS1 p.16). Derhalve kan er geen waarde worden gehecht aan uw post-factum verklaring dat u door de inname van medicatie verhinderd werd in het adequaat beantwoorden van de vragen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Dara-i-Noor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd 23 november 2016 en 9 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS1 p.18-19; CGVS2 p.17-18). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Amla in het district Dara-i-Noor.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara legt u neer ter staving van uw identiteit. De bewijswaarde van dit document wordt echter onderuitgehaald door de beslissing in het leeftijdsonderzoek die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 30 november 2015 en waaruit blijkt dat u ouder dan 18 jaar bent. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse asielzoeker.

De verklaringen van de districtsautoriteiten over uw problemen hebben weinig bewijswaarde naar uw herkomst toe. U verklaart immers dat deze verklaring door uw vader aangevraagd werd bij de districtsautoriteiten terwijl u in België verbleef (CGVS1 p.14-15). Gezien het gesolliciteerd karakter mist het stuk objectieve bewijswaarde om uw asielaanvraag te ondersteunen. De overige documenten – de dreigbrief van de Taliban, de vijftien foto's van uw vader op zijn werk, de vijf certificaten van uw vader zijn werk, en de bevestiging van het werk van uw vader – kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw herkomst uit Amla en uit Dara-i-Noor aantonen.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951*

Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit (met inbegrip van zijn leeftijd), leefwereld en asielrelaas. *In casu* kon worden vastgesteld dat de door verzoeker opgegeven minderjarige leeftijd niet strookt met het resultaat van het leeftijdsonderzoek dat in zijn hoofde werd uitgevoerd en waaruit blijkt dat verzoeker op 9 november 2015 een leeftijd heeft van ouder dan achttien jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is (stuk 18, beslissing Dient Voogdij). De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, welk gegeven van fundamenteel belang is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor zijn algemene geloofwaardigheid en doet op zich mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan. Het gegeven dat de Raad zelf niet bevoegd is om vaststellingen te doen aangaande de leeftijd van verzoeker, neemt niet weg dat voormelde beslissing van de Dienst Voogdij met betrekking tot verzoekers leeftijd objectieve vaststellingen behelst en als dusdanig door de Raad in zijn appreciatie van de door verzoeker aangevoerde elementen en feiten mag worden betrokken. In zoverre verzoeker de bevindingen van het leeftijdsonderzoek in zijn verzoekschrift wenst aan te vechten, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook niet in overweging genomen.

Waar verzoeker kritiek uit op de herhaaldelijke vaststelling in de bestreden beslissing dat bepaalde antwoorden op de hem gestelde vragen getuigen van ingestudeerde kennis, stelt de Raad vast dat telkenmale *in concreto* wordt gemotiveerd waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit oordeel baseert. Dat het gelet op verzoekers beperkte scholing niet zou opgaan te veronderstellen dat verzoeker bepaalde zaken heeft ingestudeerd, is geen overtuigend verweer. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde tot zijn zestien jaar, oftewel de negende graad, naar school te zijn geweest, wat er niet op wijst dat zijn scholing naar Afgaanse normen zeer beperkt zou zijn (stuk 4, gehoorverslag van 9 januari 2017, p. 4). Dat het niveau van het genoten onderwijs niet in het minst vergelijkbaar is met dat van het onderwijs in Europa, doet hieraan geen afbreuk. Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien niet dat hij ongeletterd zou zijn, noch dat hij niet over de verstandelijke vermogens zou beschikken om eenvoudige informatie te memoriseren en op een later moment te reproduceren. De bewering dat verzoeker niet de gewoonte of de capaciteiten heeft om veel te studeren kan de gedane vaststellingen aangaande zijn kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst derhalve niet verklaren of verschonen.

In zoverre verzoeker zijn beperkte scholing en het gegeven dat hij zeer weinig buitenshuis kwam aangrijpt als verschoning voor zijn beperkte kennis van de Afgaanse kalender, de Afgaanse geschiedenis, Afgaanse prominente figuren en gebeurtenissen en zijn regio, en bij uitbreiding zijn provincie en land van herkomst, overtuigt hij niet. Zelfs van een persoon met een geringe opleiding kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerd regio en land van afkomst. Het feit dat verzoeker weinig scholing genoot en zich voornamelijk zou hebben bezig gehouden met de zorg voor zijn gezin, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont tevens niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op dergelijke elementaire kennisvragen over Afghanistan en het dagelijks leven in zijn beweerd regio van herkomst, wat niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke, financiële of geografische kennis vereist, noch dient men te beschikken over specifieke informatie- of communicatiemiddelen zoals radio, televisie, internet of gsm. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Het argument dat verzoeker niet veel bezig was met religie en dat hij helemaal niet zo conservatief religieus is ingesteld als andere moslims biedt geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat hij zijn moment van vertrek uit Afghanistan niet wist te situeren ten opzichte van het suikerfeest en offerfeest in

het jaar van zijn vertrek. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker zich niet zou kunnen herinneren of hij aan deze religieuze festiviteiten al dan niet zou hebben deelgenomen in het jaar van zijn vertrek, te meer hij aangaf dit normaliter wel te doen (stuk 4, gehoorverslag van 9 januari 2017, p. 10). Van verzoeker wordt geen religieuze kennis verwacht, wel dat hij zijn vertrek uit Afghanistan situeert met voormelde feestdagen als referentiepunt op de tijdslijn. De vaststelling dat verzoeker hier niet in slaagt doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid wat betreft het door hem voorgehouden moment van vertrek uit Afghanistan en bijgevolg zijn verblijf aldaar onmiddellijk voorafgaand aan zijn komst naar België. Het gegeven dat Afghanistan niet het enige moslimland is, is in dezen geheel irrelevant.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij betoogt dat de verwerende partij ten onrechte heeft nagelaten zijn verklaringen met betrekking tot de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten te onderzoeken. Met betrekking tot verzoekers asielmotieven werd in de bestreden beslissing op afdoende wijze als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de ongelooftwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Dara-i-Noor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

De algemene bewering dat de verwerende partij zeer selectief is omgesprongen met de door verzoeker verstrekte informatie en enkel die informatie heeft gebruikt die haar nuttig leek om een negatieve beslissing te kunnen nemen, vindt geen enkele steun in het administratief dossier. De loutere bewering dat het verzoekers familie niet zou zijn toegestaan om Afghanistan te verlaten kan evenmin afbreuk doen aan de hoger weergegeven pertinente vaststellingen op basis waarvan aan verzoekers herkomst uit Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

De stukken die door verzoeker op de zitting van 29 september 2017 worden neergelegd middels een aanvullende nota kunnen aan voorgaande appreciatie niets wijzigen.

Verzoeker voegt vooreerst een pagina van het Facebookprofiel van een man die door hem tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou zijn herkend als iemand die bij zijn vader zou hebben gewerkt en die thans als tolk werkzaam zou zijn als tolk op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 1). Verzoeker stelt dat hoewel deze persoon zijn verblijf in Afghanistan en het werk van zijn vader zou kunnen bevestigen, hij geen contact met hem heeft opgenomen om hem niet in moeilijkheden te brengen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad merkt op dat verzoeker deze beweringen op geen enkele wijze staft en louter hypothetisch stelt dat de persoon in kwestie zijn herkomst uit Afghanistan zou kunnen bevestigen. De vaststelling dat verzoeker geen document voorlegt waarin zijn herkomst bevestigd wordt door deze persoon, wat daarvoor ook de reden moge zijn, volstaat om verzoekers beweringen dienaangaande niet in overweging te nemen.

Verder voert verzoeker aan dat hij door een arts werd onderzocht en behandeld voor tbc en voegt hij een medisch attest van 3 april 2017 waarin deze arts zou bevestigen dat verzoeker met geheugenproblemen kampt (stuk 2). Uit dit attest kan evenwel slechts worden afgeleid dat verzoeker heeft geklaagd over geheugen- en concentratieproblemen sinds de aanvang van een behandeling van tbc in oktober 2016. De vaststellingen van de arts blijken aldus louter gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen, die bezwaarlijk objectief kunnen worden genoemd. Het attest vermeldt overigens uitdrukkelijk dat het betrekking heeft op “*lésions subjectives*”, hetgeen impliceert dat verzoekers klachten als dusdanig niet objectief werden vastgesteld door de arts. Dit attest kan derhalve niet dienen om aan te tonen dat verzoeker ten tijde van zijn gehoren dermate last zou hebben gehad van concentratie- en/of geheugenproblemen dat hij niet in staat zou zijn geweest om correcte en volledige verklaringen af te leggen in het kader van zijn asielaanvraag. De bewering dat verzoeker in de veelvuldige contacten met zijn raadsman steeds wat verdwaasd zou zijn overgekomen, kan, gelet op het feit dat verzoekers raadsman geacht wordt zijn belangen te verdedigen, bezwaarlijk als objectief element in rekening worden genomen.

Het door verzoeker gevoegde rapport van zijn school in het district Dara-i-Noor (stuk 3) en de kopie van het oude paspoort van zijn vader (stuk 4) zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde

vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: het koninklijk besluit van 21 december 2006), waardoor deze documenten dan ook niet in overweging worden genomen. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Dient bijkomend opgemerkt te worden dat het paspoort van verzoekers vader geen betrekking heeft op verzoekers persoon.

Wat betreft de verklaring van de dorpsoudsten (stuk 5), de verklaring van verzoekers vader waarin deze erkent dat zijn zoon uit het district Dara-i-Noor afkomstig is (stuk 6) en de brief van de school aan verzoekers vader waarin gesteld wordt dat verzoeker problemen kende omwille van de problemen van zijn vader (stuk 7), dient tevens te worden vastgesteld dat het fotokopieën betreft die niet vergezeld gaan van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van voormeld artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006. Deze documenten hebben bovendien stuk voor stuk een gesolliciteerd karakter, waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Waar in de brief van de school zou worden vermeld dat verzoeker in 1394 student was in de negende klas van de Dara Noor High School, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij niet naar de 'high school' ging, maar wel naar de 'secondary school' (gehoorverslag van 23 november 2016, p. 3).

Ook de verschillende verklaringen van Afghanen in België die verzoeker en diens familie in Afghanistan zouden hebben gekend (stuk 8) hebben eveneens een duidelijk gesolliciteerd karakter en ontberen derhalve elke objectieve bewijswaarde. De Raad stelt bovendien vast dat het in wezen telkens om exact dezelfde verklaring gaat die door vijf verschillende personen werd ondertekend, welke vaststelling afbreuk doet aan het doorleefde en authentieke karakter van deze verklaringen.

Tot slot kunnen ook de foto's waarop verzoeker zou te zien zijn op verschillende leeftijden met zijn vader en/of opa in Afghanistan niet overtuigen (stuk 9). Deze foto's bevatten immers geen enkele objectieve aanwijzing met betrekking tot de plaatsen waar of de tijdstippen waarop ze werden genomen.

Met betrekking tot het geheel van de door verzoeker neergelegde documenten dient nog te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het aanvraag worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers aanvraag te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Het argument dat verzoeker de bescherming van zijn land van herkomst niet kan inroepen is derhalve niet dienstig.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn afkomst uit het dorp Amla, gelegen in de provincie Dara-i-Noor niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF